

РЕШЕНИЕ

№ 880

гр. Варна, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 29 СЪСТАВ, в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Мария Бончева

при участието на секретаря Мария Пл. Минкова
като разгледа докладваното от Мария Бончева Административно наказателно дело № 20233110202000 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „К**** К****“ ЕООД, против НП № 03-2201247/04.01.2023год. издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" гр.Варна, с което на „К**** К****“ ЕООД е наложено административно наказание на осн. чл.413, ал.2 от КТ „Имуществена санкция” в размер на 2000 лв. за административно нарушение по чл.296 ал.1 от КТ.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на процесното постановление и е формулирано искане за отмяната му.

В съдебно заседание жалбоподателя не се явява, не се представлява от процесуален представител.

Процесуалният представител на АНО оспорва жалбата, изразява становище за доказаност на извършеното нарушение и моли НП да бъде потвърдено.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Служители на ДИТ – Варна извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект в кораборемонтен завод „О****“ гр.Варна на палубата на М/К „С**** Л****“. Било установено, че лицето Севда И.а

престира труд в полза на „К**** К**** “ ЕООД изпълнявайки трудови функции – работник чистач, като работодателя „Крафт Крю“ ЕООД не и бил осигурил безплатно работно униформено облекло.

При това положение бил формиран извод, че е осъществен състав на административно нарушение по КТ и бил съставен АУАН срещу дружеството. Акта за установяване на административно нарушение бил надлежно предявен и връчен на представляващ дружеството, който не вписал в съдържанието му възражения. Възражения не са били изпратени в законоустановения срок.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение административно наказващият орган е издал в което възприел изцяло установената от служителите на Д“ИТ“ фактическа обстановка и дал правна квалификация на извършеното нарушение по чл.296 ал.1 от КТ. На дружеството е било наложено административно наказание на основание чл.413 ал.2 от КТ – Имуществена санкция над минималния размер.

Горната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото доказателства - приложените по административно наказателната преписка писмени доказателства, както и гласните такива-показанията на св.И.. Последните съдът кредитира изцяло като обективни и последователни.

При така установената фактология съдът формулира правно убеждение в следния смисъл:

По приложението на процесуалния закон:

Обжалваното НП е издадено от компетентен орган – Директора на Д”ИТ”-Варна, съобразно разпоредбата на чл. 416 ал. 5 от КТ. АУАН и НП са формално редовни актове, съдържат всички изискуеми реквизити по ЗАНН, преписи и от двата са връчени на нарушителя, като му е дадена възможност да организира адекватна защита. Издавайки НП административно наказващият орган явно е счел, че е налице нарушение, извършено от конкретното лице и не е съгласен с тези възражения. Основателността или неоснователността на тази преценка не представлява задължителен реквизит на наказателното постановление и предпоставка за редовността му от външна страна, а е въпрос по същество. В хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения.

Наказателното постановление е било издадено в шестмесечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Вмененото във вина на въззивника нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща му да разбере в какво е обвинен и срещу какво да се защитава. Посочени са нарушените материално правни норми, като наказанието за нарушението е индивидуализирано.

По приложението на материалния закон:

Нормата на чл.296 ал.1 от КТ регламентира, че работодателят е длъжен да осигурява на работниците и служителите безплатно работно и униформено облекло. На основание последната разпоредба е приета и Наредбата за безплатното работно и униформено облекло, с която се определят условията и редът за осигуряване на работниците и служителите с безплатно работно и униформено облекло, като съгласно нормата на чл. 3 от тази наредба работното облекло се осигурява, за да се запази личното облекло на работниците и служителите при извършване на възложената работа, докато ЛПС представлява всяко приспособление, екипировка, проектирано да се носи или използва от работещия, за да го предпази от една или повече възможни опасности, заплашващи неговото здраве и безопасност при работа, както и всяко допълнение, принадлежност или специално работно облекло, проектирани за същата цел (§ 1, т. 7 от ДР на ЗЗБУТ). В конкретния случай това не е било сторено от страна на работодателя „Крафт Крю“ ЕООД. С бездействието си същият е извършил вмененото му нарушение. Организацията на работа в обекта е без значение. Жалбоподателят е бил длъжен да се съобрази със задължението, което му вменява разпоредбата на чл.296 ал.1 от КТ. Причините за извършване на деянието са ирелевантни. Съдът намира, че правилно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя.

АНО е посочил, че не счита случая за маловажен и съдът споделя този извод, тъй като се касае за поведение, несъобразено с основен принцип на трудовото законодателство на Република България, защитаващ трудовите и социалните права на работниците и служителите, които са по уязвимата страна в трудовите правоотношения. В този смисъл настоящият казус не показва занижена степен на обществена опасност в сравнение с обичайните случаи от този вид, поради не може да бъде квалифицирано като

„маловажно“.

Съдът намира, че при определяне размера на наложеното наказание е взета предвид разпоредбата на чл. 12 от ЗАНН, която визира, че административните наказания се налагат с цел да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред. Не са съобразени всички отегчаващи и смекчаващи отговорността обстоятелства. Не е било съобразено, че нарушението е извършено за първи път. За извършеното нарушение, наказващият орган е наложил имуществената санкция на ЮЛ – работодател над минималния размер, предвиден от законодателя. АНО обаче не е изложил мотиви защо е приел, че следва да бъде наложена конкретния размер на санкцията. По преписката няма доказателства, а и твърдения, жалбоподателят да е бил санкциониран с други влезли в сила НП. Обстоятелството, че при проверката са констатирани и др. нарушения на трудовото законодателство има отношение единствено при преценката дали случаят е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Не са събрани доказателства за имущественото състояние на дружеството-жалбоподател. Предвид това обстоятелство съдът приема, че конкретното нарушение е първо за въззивника и намира, че следва да измени наказанието до предвидения в чл. 414, ал. 3 от КТ минимум- 1500 лева, като намира, че именно тази санкция е съответна на допуснатото нарушение. С оглед на всичко изложено по-горе съдът прецени, че атакуваното НП следва да бъде изменено в посока на редуциране на наложената имуществена санкция от 2 000 лева на 1 500 лева

Искания за разноси са направени само от въззиваемата страна.

Въззиваемата страна ДИТ гр.Варна също е направила разноси – поискала е ю.к. възнаграждение. В контекста на приложението на цитираната разпоредба към конкретния казус, съдът намира, че следва да уважи претенцията на процесуалния представител на АНО, съизмеримо с размера изменената част на НП. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че производството по делото не представлява фактическа и правна сложност изискваща специални процесуални усилия по поддържане на обвинителната теза на АНО, но като съобрази, че по делото са проведени

едно съдебно заседание, в което е участвал процесуален представител на Д „ИТ“, намира, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минималния размер, предвиден в нормата на чл.27е от Наредбата, а именно сумата от 80 лева. В съответствие с правилото на чл. 78а ал.3 вр. с ал.1 от ГПК, съдът намира, че следва да присъди заплащане на разносните за юрисконсултско възнаграждение, намалени пропорционално съобразно изменения размер на административната санкция, а именно сумата от 60 лева.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП № 03-2201247/04.01.2023год. издадено от Директора на Дирекция "Инспекция по труда" гр.Варна, с което на „Крафт Крю“ ЕООД е наложено административно наказание на осн. чл.413, ал.2 от КТ „Имуществена санкция” в размер на 2000 лв. за административно нарушение по чл.296 ал.1 от КТ, **като НАМАЛЯВА** размера на наложеното административно наказание „Имуществена санкция” на 1500 лева.

ОСЪЖДА Крафт Крю“ ЕООД да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“-Варна сумата от 60 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Варненския административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението, че решението и мотивите са изготвени.

След влизане в сила на съдебното решение, АНП да се върне на наказващия орган по компетентност.

Съдия при Районен съд – Варна: _____